

ществува, това е механическо гледане на въпроса. Не е безразлично, дали Богъ сжществува, или не. Голѣма е загубата за човѣка, ако Богъ не сжществува; голѣма е печалбата му, ако Богъ сжществува. Разумниятъ човѣкъ не може да разсжждава така. Той не може да си задава въпроса, сжществува ли животътъ, или не; той не може да каже, че това знаятъ родителитѣ му. — Защо само родителитѣ му да знаятъ, той да не знае? — Родителитѣ му го родиха. — Ами тѣхъ кой роди? — Тѣхнитѣ родители. — Така не се разсжждава. Вие посаждате едно семе въ земята, и то пораства. Отде взима животъ семето? Ще кажете, че отъ земята, отъ свѣтлината и топлината, отъ влагата. Не, семето носи живота въ себе си; почвата, влагата, свѣтлината и топлината сж условия за проявяване и за диференциране на живота, който е вложенъ въ семето.

И тъй, както животътъ въ семето дава потикъ за растене, така и животътъ, вложенъ въ човѣка, дава потикъ, импулсъ за работа. Животътъ на човѣка се проявява чрезъ неговитѣ мисли и чувства. Ако престане да мисли и чувствува, човѣкъ прекъсва връзката си съ живота. Значи, животътъ се проявява чрезъ правитѣ мисли и правитѣ чувства на човѣка. Наруши ли отношението между правитѣ мисли и чувства, човѣкъ внася въ себе си условия за болеститѣ, които го лишаватъ отъ живота. Каквито физиологически обяснения да се даватъ за живота, въ сжщностъ, той е проява на мисли и на чувства. Ако нѣма мисълъ и чувство, и животъ нѣма.

Днесъ всички говорятъ за новото възпитание на младежъта. Ново възпитание е онова, което може да внесе здраве, веселие и бодростъ въ човѣка, да се справя лесно съ мжчнотиитѣ на живота си. Това е науката, която старитѣ алхимици сж изучавали. Тази наука подразбира познаване на законитѣ на сърдцето и на ума. Който познава тѣзи закони, той е господарь на своя животъ. Нѣкои казватъ, че познаватъ законитѣ на ума и на сърдцето си, а при това отричатъ концентрацията на ума и молитвата като методи за работа и за постигане на желанията си. Онѣзи пъкъ, които не отричатъ концентрацията и молитвата, сж дошли до механизирание на нѣщата. Тѣ се концентриратъ, молятъ се, но механически. Молитвата, запримѣръ, е методъ, чрезъ